پیمانکاران ورود سیمان را به بورس باعث افزایش قیمت می‌دانند

سکته سیمانی پروژه‌های عمرانی در استان‌ها

| صفحه ۱۲

گزارش «ایران» از آسیب‌های فردی و اجتماعی ناشی از شیوع کرونا بر زنان سرپرست خانوار و شاغل

خسارت‌های کرونا بر زنان؛ از خشونت تا بیکاری!

مهساقوی‌قلب
خبرنگار

شیوع کرونا از زوایای مختلفی به کلیه اقشار جامعه آسیب زد، اما جامعه زنان چه آنها که خانه‌دار هستند و یا آن دسته که شاغل هستند، بویژه زنان سرپرست خانوار که کل هزینه‌های خانواده را متقبل می‌شوند، در این دوران آسیب‌های جدی دیده‌اند. زهره زنی ۴۲ ساله، شاغل و سرپرست خانوار است که تا قبل از کرونا می‌توانست با درآمدی که حاصل از کار کارگری و به‌صورت دستمزد بود، کرایه خانه کوچک خود را در جنوب شهر پرداخت کرده و با بقیه درآمدش به سختی اما آبرومندانه گذران کند، اما کرونا به‌طور جدی برنامه زندگی و کار او را با بحران مواجه کرده، او به «ایران» می‌گوید: «وقتی کرونا شروع شد، اصلاً احتمال نمی‌دادم تا این حد، ماندگار باشد. من یک دختر و یک پسر هم دارم، دخترم ۸ سال دارد و محصل است، پسرم ۱۵ سال دارد و با دستفروشی در خرج زندگی کمک حالم شده، از وقتی کرونا آمده، کمتر مردم اعتماد می‌کنند و من را به خانه‌هایشان برای نظافت راه می‌دهند، کرایه خانه را با تأخیر پرداخت می‌کنم، درآمد پسرم هم آنچنان زیاد نیست و به سختی شاید نیمی از هزینه خورد و خوراک را تأمین می‌کند. مطمئن هستم اگر این رویه تا چند ماه دیگر ادامه پیدا کند، چرخ زندگی‌ام نمی‌چرخد. خیلی نگران هستم.»

نسرین ۳۱ ساله شاغل در یک شرکت خصوصی است، او هم با شیوع کرونا مشکلاتش رنگ و بوی دیگری گرفته است؛ یک پسر سه ساله دارد که تا قبل از کرونا مهد کودک می‌رفت، خانواده خود و همسرش هم در شهرستان زندگی می‌کنند و حالا که کرونا آمده برای نگهداری از فرزندش بشدت دچار مشکل شده است. اوایل شیوع کرونا، شرکت محل کار نسرین دورکاری گذاشت، با این روش او می‌توانست کارهایش را پیش ببرد، اما حالا چند ماهی است که دورکاری‌ها جمع شده و مشکلات آنها چند برابر بیشتر از قبل شده است، این در حالی است که نسرین معتقد است که اگر هم مهدکودک‌ها به صورت عادی شروع به کار کنند، به‌خاطر ترس از کرونا باز هم نمی‌تواند فرزندش را به مهد بفرستد، هر چند همین حالا هم برخی از مهدها باز شده‌اند و در حال فعالیت هستند، اما نگرانی از ابتلا به کرونا به او اجازه نمی‌دهد که فرزندش را به مهدکودک بفرستد. شرایط سخت اقتصادی و کرایه خانه هم اجازه نمی‌دهد که کارش را رها کند. بیشتر روزها با همسرش هماهنگ کرده و نوبتی مرخصی می‌گیرند و بچه را نگه می‌دارند، اما بیش از این نمی‌توان از مرخصی‌ها استفاده کرد و کم کم صدای کارفرماها در خواهد آمد.

تسنیم

■ **تجارب متفاوت زنان در دوران کرونا**

لیلا ارشد، مددکار اجتماعی، با اشاره به اینکه زنان در موارد بحرانی یا پاندمی‌هایی مانند کرونا، در مقایسه با مردان تجارب متفاوتی دارند، به «ایران» می‌گوید: اگر بخواهیم به آسیب‌هایی که زنان در پاندمی کرونا به آنها دچار شدند، اشاره کنیم، مشخص و واضح است که مسئولیت‌ها و مشکلات زنان در این شرایط افزایش پیدا کرده است و جای شکی در آن نیست. خیلی از زنان در این دوران حتی شغل خود را هم از دست داده‌اند، در جوامعی مانند جامعه ما که زنان فرصت‌های برابری درخصوص پشتوانه‌های اقتصادی، مانند مردان ندارند، هنگامی که شغل خود را از دست می‌دهند، در اتفاقی مانند پاندمی کرونا بیشتر زخم می‌خورند و آسیب می‌بینند. بسیاری از زنانی هم که شاغل هستند، هم خانواده خود را حمایت می‌کنند و هم بخشی از هزینه‌های همسر و فرزندان خود را تقبل می‌کنند. تعداد زنانی که در حال حاضر از نظر اقتصادی به خانواده کمک می‌کنند، زیاد شده است، به عنوان نمونه در گروه هدفی که من در آن فعالیت می‌کنم، یعنی در دروازه غار، خیلی از زنان هزینه‌های زندگی را تقبل می‌کنند، زیرا همسران آنها یا اعتیاد دارند و یا در زندان هستند. در همین وضعیت هم از دست دادن شغل همسر و پدر هم مشکلات زیادی برای این قبیل مادران و زنان ایجاد کرده است، پاندمی کرونا نه تنها سبب افزایش فشار اقتصادی شده، بلکه همزمان ابعاد روانی و عاطفی زندگی آنها را نیز تحت تأثیر قرار داده است.

به گفته ارشد، به دلیل حضور مداوم بچه‌ها در خانه و افزایش نیازهای آنها به یک سری تجهیزات از جمله تبلت و گوشی، معضلات چندین برابر شده است. از آنجایی که اکثر خانواده‌ها در آپارتمان‌های کوچک زندگی می‌کنند، هم باید از پس مسائل اقتصادی بر بیایند و هم بر دشواری‌های مسائل عاطفی و روانی غلبه کنند، این در حالی است که هیچ وقتی ندارند که به خود اختصاص بدهند، به عنوان مثال، پیاده‌روی، باشگاه رفتن، پارک رفتن یا سپری کردن اوقات فراغت در کنار اقوام و دوستان آنها هم حذف و یا بسیار محدود شده است، حالا زنانی که با امکانات محدود، برای گذران زندگی نیاز به شرکت در کلاس‌های تخصصی و دوره‌های کاری داشتند، از اختصاص زمانی برای حضور در این دوره‌ها باز مانده‌اند، زیرا رسیدگی به مسائل درون خانه و بیرون از خانه با وجود بچه‌هایی که همواره در خانه حضور دارند، چندین برابر شده و این امور در اولویت قرار گرفته است. از سوی دیگر زنان آسیب‌دیده که امکانات کمتری دارند و حق بیمه هم ندارند، از مسائلی مانند درمان هم باز مانده‌اند، این افراد که ذخیره و پس‌اندازی ندارند و معمولاً روزمزد هستند، به عنوان نمونه افرادی که در منازل کار می‌کردند یا در آرایشگاه‌ها یا تالارهای عروسی به صورت روزمزد کار می‌کردند، حالا یا شغل خود را از دست داده‌اند یا درآمدهای‌شان بسیار محدود شده است. اداره خانه، تورم و هزینه‌های زندگی، فشار زیادی را بر این قشر وارد کرده است، این در حالی است که به دلیل حضور مداوم اعضای خانواده در خانه و فشارهای اقتصادی، دعواها، دلخوری‌ها و قهرها هم بین اعضای خانواده افزایش پیدا کرده و زنان نمی‌توانند به‌درستی مسائل را حل و فصل کنند، اما در این میان، هستند گروهی از زنان که اعتقاد دارند به بهبود شرایط جمعی باید کمک کرد و در دوران پاندمی کرونا از طریق نهادهای مدنی بسیار نقش‌آفرینی کردند، این گروه هم در مهار کرونا و هم در کاهش آن تأثیرات زیادی داشتند و نباید فعالیت‌های بزرگ و مهم این افراد را نادیده گرفت، زنان فعال اجتماعی، در دوران پاندمی کرونا از پا ننشسته‌اند و تلاش کرده‌اند تا شرایط را برای بقیه بهتر کنند.

■ **فشار چندبرابری مشکلات زندگی بر دوش زنان در دوران کرونا**

عالیه شکربیگی، جامعه‌شناس و دبیر کارگروه خانواده سالم معاونت ریاست جمهوری در امور زنان و خانواده نیز، درباره وضعیت زنان و مشکلات آنها در شرایط پاندمی کرونا به «ایران» می‌گوید: زنان در این شرایط کرونایی، مشکلات مضاعف یعنی دوبرابری را متحمل شده‌اند، علاوه بر وظیفه‌ای که در داخل خانه به عنوان همسر و مادر متحمل می‌شوند، این بار نهاد آموزش هم آموزش فرزندان را به فضای خانه منتقل کرده است و این امر سبب شده که یک زن علاوه بر همسر بودن و مادر بودن یک معلم هم برای فرزندانش باشد و سبب شده وظایف او چند برابر شود، هرچند در بعضی موارد، مردان هم همکاری می‌کنند، اما در بیشتر موارد این زنان هستند که باید به امور خانه رسیدگی کنند. شما می‌بینید وظیفه زن در دوران کرونا و در واقع تحمل بارهای بیشتر زندگی شده و این بار روی دوش آنها سنگینی می‌کند و در بعضی از موارد زنان تاب‌آوری خود را از دست می‌دهند و به هر صورت در دل خانه که محل و مکان آرامش انسان است، به نوعی محلی برای تولید جنگ و خشونت به بهانه‌های مختلف تبدیل می‌شود. به گفته این جامعه‌شناس، با توجه به شرایط موجود و مشکلات به وجود آمده پس از شیوع کرونا در این یک سال و اندی، باید مدیریت داخلی خانه توسط همه اعضای خانه ارتقا پیدا کند و هر یک از اعضای خانه، باید وظیفه‌ای مشخص، داشته باشد، حالا به نوعی باید مسئولیت‌پذیری افراد بالا رفته و در کنار اینها به ساماندهی تعاملات ارتباطات خانواده هم توجه بیشتری شود. اگر از کنار افزایش فشارهایی که روی دوش زنان افتاده ساده عبور کنیم، خواهیم دید که زنان در نهایت خسته شده و مدیریت زندگی از دستشان خارج می‌شود و در نتیجه شاهد افزایش خشونت و تنش‌ها در تعاملات و ارتباطات خانواده خواهیم بود. در واقع پاندمی کرونا، به گونه‌ای زندگی را برای زنان دچار مخاطره و ریسک کرده است و ناگزیر هستیم که با آگاهی رسانی‌های بیشتر از افزایش مشکلات زنان در این برهه جلوگیری کنیم.

لزوم تداوم برنامه گفت‌وگوی بین نسلی در دولت آینده

معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهوری، در خصوص اهمیت آموزش مهارت‌های خوب زیستن به دانش‌آموزان گفت: مهارتی مثل «امید» به‌ظاهر بدیهی می‌آید اما واقعیت این است که بحران امروز جامعه ما ناامیدی و یأس است که متأسفانه به نسل جوان سرایت می‌کند و مشکلاتی را به وجود می‌آورد و موضوعی است که باید درست به آن پرداخت. به‌گزارش ایسنا، معصومه ابتکار در نشست حضوری با وزیر آموزش پرورش برای رونمایی از دوره‌های مجازی مهارت‌های «خوب زیستن»، با اشاره به اهمیت آموزش مهارت‌های خوب زیستن به دانش‌آموزان، اظهار کرد: بسیاری از مشکلات و معضلات اجتماعی ما به فقدان مهارت‌هایی نظیر تاب‌آوری لازم در برابر مشکلات، تفکر خلاق، مهارت‌های ارتباطی بازمی‌گردد و همه این مهارت‌ها عملاً برای یک دانش‌آموز افق گشایی را ایجاد می‌کند. ابتکار با بیان اینکه باید روی مهارت امید کار کرد، افزود: باید روی این مهارت که با انتخاب خوب و رویکرد عزت مندانه توسط جوانان دنبال می‌شود، کار کرد تا کمک حال زندگی آنها باشد.

وی ادامه داد: مهارت‌ها عملاً یک افق گشایی در رفتار و ارتباط دانش‌آموز با جامعه و آینده‌ای که طی می‌کند و برای رشد و اعتلای فردی، خانوادگی و اجتماعی دانش‌آموز ایجاد می‌کند. معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهوری، با اشاره به اهمیت آموزش مداوم مهارت‌های خوب زیستن در طول زندگی، گفت: همیشه نیاز به آموختن و کسب و تمرین این مهارت‌ها وجود دارد که هرچه از سن کمتر این مهارت‌ها آموزش داده شود اثرگذاری‌اش بیشتر خواهد بود. ما توانستیم با وزارت آموزش و پرورش تعاملی در این زمینه داشته باشیم. از جمله این تعاملات رویداد مهم «گفت‌وگوی بین نسلی» بود که زمینه برقراری ارتباط مؤثر با نسل جوان را فراهم کرد و در بسیاری از مدارس اجرایی شد و امیدوارم این برنامه‌های مهم مهارتی استمرار یابد و دولت آینده به این مسائل توجه داشته باشد.

ثبت ۱۱ هزار و ۷۱۵ طلاق با طول مدت ازدواج کمتر از یک سال

طبق آمار منتشره مرکز آمار ایران، ۱۱ هزار و ۷۱۵ طلاق با طول مدت ازدواج کمتر از یک سال طی سال گذشته به ثبت رسیده این در حالی است که طول مدت ازدواج بیشتر طلاق‌های ثبت شده در سال گذشته تنها بین یک تا پنج سال بوده است. به گزارش ایسنا، مطابق با «گزارش وضعیت اجتماعی و فرهنگی ایران پاییز ۹۹» مرکز آمار ایران، گرچه تعداد رویدادهای ازدواج از ۵۳۳ هزار و ۱۷۴ رویداد در سال ۹۸ و با افزایش ۴.۴ درصدی به ۵۵۶ هزار و ۷۳۱ در سال ۹۹ رسیده است اما در عین حال تعداد رویدادهای طلاق ثبت شده در سال گذشته نیز با ۳.۶ درصد افزایش نسبت به سال ۹۸ از ۱۷۶ هزار و ۸۱۴ به ۱۸۳ هزار و ۱۹۳ رویداد طلاق در سال ۹۹ رسیده است. در سال ۹۹ طول مدت ازدواج ۱۱ هزار و ۷۱۵ طلاق ثبت شده کمتر از یک سال و طول مدت ازدواج ۵۱ هزار و ۲۷۰ رویداد طلاق ثبت شده بین یک تا پنج سال بوده است. از سوی دیگر ۷۸۰۹ رویداد طلاق نیز با طول مدت ازدواج بالغ بر ۲۹ سال در سال ۹۹ به ثبت رسیده است. با وجود اینکه بیشترین طلاق‌های ثبت شده در سال ۹۹ به طول مدت ازدواج یک تا پنج سال معطوف می‌شود اما در قیاس با سال ۹۸ آمار طلاق‌های با طول مدت ازدواج کمتر از یک سال و یک تا پنج سال در سال ۹۹ با کاهش هفت و ۲ درصدی مواجه بوده و در عین حال طی سال ۹۹ آمار طلاق های با طول مدت ازدواج پنج تا بیش از ۲۹ سال در قیاس با سال ۹۸ افزایش داشته است. براساس گزارش یاد شده، طول مدت ازدواج طلاق‌های ثبت شده در سال ۹۹ از بیشترین به کمترین یک تا پنج سال، پنج تا ۱۰ سال، ۱۰ تا ۱۵ سال، ۱۵ تا ۲۰ سال، کمتر از یک سال و سپس ۲۰ تا ۲۵ سال، بیش از ۲۹ سال و ۲۵ تا ۲۹ سال است.

گزارش «ایران» از اوجگیری وحشتناک دلتا کرونا در کشور

ثبت دو رکورد جدید مبتلایان و فوتی‌های کرونا در تابستان ۱۴۰۰

■ ادامه از صفحه اول

هر چند که روند افزایشی ابتلا و میزان مراجعات از ۲ هفته گذشته آغاز شده، اما در روزهای اخیر این آمار به بالاترین میزان خود رسیده است. تقریباً تمامی بخش‌های مراکز درمانی در اختیار بیماران کرونایی قرار گرفته و درمان تعداد قابل توجهی از جمعیت مبتلایان هم در کلینیک‌های سرپایی صورت می‌گیرد. رؤسای بیمارستان‌ها از اشباع تخت‌ها ابراز نگرانی می‌کنند و تأکید دارند با حجم انبوهی از مراجعه کنندگان به بیمارستان‌ها مواجه هستند. با وجود آنکه بی‌توجهی به مراقبت‌های بهداشتی، حل معادله ویروس کرونا و واریانت‌های مرگبار آن را دشوار کرده، اما کادر درمان می‌گویند؛ علی رغم افزایش بی‌سابقه مراجعین افزایش کلینیک‌های سرپایی، مداخله درمانی زودهنگام، مراجعه سریع بیماران، بهبود کیفیت مراقبت‌های درمانی و واکسیناسیون در پایین بودن تعداد مرگ‌های کرونایی تأثیر داشته است.

بر اساس اعلام وزارت بهداشت؛ در مجموع ۱۰ میلیون و ۵۶۸ هزار و ۵۴۹ دوز واکسن تزریق شده است. از این تعداد ۸ میلیون و ۱۴۱ هزار و ۸۵۲ دوز مربوط به دوز اول و دو میلیون و ۴۲۶ هزار و ۶۹۷ دوز نیز مربوط به دوز دوم تزریق است.

گفتنی است، علیرضا ناجی رئیس مرکز تحقیقات ویروس شناسی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی دیروز درباره جهش جدید ویروس کرونا تحت عنوان «لامبدا» که مربوط به کشور پرو است اعلام کرده ویژگی‌های این واریانت هیچ فرقی با گونه‌های قبلی آن ندارد و احتمال دارد انتقال ویروس افزایش پیدا کند. این جهش هنوز در ایران شناسایی نشده است.

بستری بیش از ۹۰۰۰ بیمار کرونایی در تهران

فرمانده عملیات مقابله با کرونای استان تهران از بستری بیش از ۹ هزار نفر بیمار کرونایی در بیمارستان‌های استان تهران خبر داد.

به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، دکتر علیرضا زالی در پایان جلسه دیروز ستاد مقابله با کرونای استان تهران در جمع خبرنگاران گفت: چند روز گذشته، پیش‌بینی کرده بودم که در روزهای آینده تعداد بستری‌ها در استان تهران از ۹ هزار نفر عبور خواهد کرد که متأسفانه امروز تعداد بستری‌ها در تهران بیش از ۹ هزار نفر است که از این تعداد ۲ هزار و ۵۰۰ نفر در بخش مراقبت‌های ویژه بستری هستند.

وی افزود: دیروز ۱۹ هزار مراجعه سرپایی داشتیم و هزار و ۳۵۰ بیمار نیز ظرف ۲۴ ساعت گذشته ترخیص شده‌اند، اما ورودی‌های به بیمارستان‌ها همچنان عدد قابل توجهی است؛ به شکلی که هزار و ۶۰۰ ورودی جدید در ۲۴ ساعت گذشته داشته‌ایم که از این تعداد ۲۵۰ نفر در بخش مراقبت‌های ویژه بستری شدند.

■ **رعایت ۷۱ درصدی فاصله‌گذاری اجتماعی در تهران**

قائم مقام و معاون فنی معاونت بهداشت دانشگاه تهران نیز گفت: میزان رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی در مراکز و اماکن استان تهران ۷۱ درصد است.به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، دکتر سعید تأملی در جلسه ستاد مدیریت بیماری کرونا در استان تهران افزود: این در حالی است که در سطح کشور در بحث رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی افت شدید داشتیم.

وی درباره طرح واکسیناسیون نیز گفت: در تهران ۸۲ مرکز تجمیعی واکسیناسیون داریم که تا دو روز آینده نیز ۳ مرکز به مراکز شهید بهشتی افزوده می‌شود و آمار این مراکز به ۸۵ مرکز ارتقا پیدا می‌کند. تأملی درباره میزان واکسیناسیون نیز افزود: ۱۲.۵ درصد جمعیت تهران واکسینه شده‌اند.

وی افزود: درباره کشندگی بیشتر سوش هندی یا دلتا ویروس نیز هنوز مطلبی ثابت نشده و چون ابتلا بیشتر است، تعداد فوتی بیشتری هم داریم.

یادداشت

ماسک نزدن ممنوع

زهرا نژادبهرام
عضو شورای شهر تهران

رعایت پروتکل‌ها از سوی شهروندان فارغ ازاینکه واکسن زده‌اند یا هنوز در نوبت واکسیناسیون قرار نگرفته‌اند، یک الزام جدی است. حتی در کشورهایی که بیش از ۶۰ درصد جمعیت‌شان دو دوز واکسن را دریافت کرده‌اند هم این الزام وجود دارد و این‌طور نیست که کسی بدون ماسک تردد کند، چراکه اکنون مشخص شده است تزریق واکسن به معنای عدم ابتلا حتی برای بار دوم نیست و تنها ممکن است شدت تأثیر ویروس را کاهش دهد. بنابراین تا زمانی که واکسیناسیون برای عموم مردم و به تعبیری بالای ۷۰ درصد جمعیت صورت نگرفته است باید همه پروتکل‌های بهداشتی اعم از استفاده از ماسک و رعایت فاصله فیزیکی بین افراد همان‌طور که سازمان بهداشت جهانی هم بر آن تأکید دارد انجام شود، چراکه کرونا همچنان سویه‌های جدیدی منتشر می‌کند و بتازگی نیز اعلام شده که در انگلستان یک سویه مقاوم دیگر ظاهر شده است. اما شهرداری‌ها و به طور کلی مدیریت شهری صرف نظر از اقدامات تبلیغاتی و آگاهی بخشی که ممکن است از سوی رسانه‌های دیگر درحال انتشار یا پخش باشد می‌تواند در اقناع‌سازی شهروندان در استفاده از ماسک و همین‌طور رعایت پروتکل‌های بهداشتی که متأسفانه این روزها به پایین‌ترین سطح خود و حدوداً ۴۳ درصد رسیده است نقش بسزایی داشته باشد. مهم‌ترین ابزار این اطلاع‌رسانی آگاهانه، بیلبوردها و برندهای تبلیغاتی در سطح شهر و نصب علائم هشداردهنده همچون «سیگار ممنوع» در مراکز عمومی و فضاهای پرتردد است.

نصب علامت «ماسک نزدن ممنوع» می‌تواند در ایستگاه‌های مترو و اتوبوس و بویژه در نقاطی که تردد و تجمع زیاد است و یا حتی در سینماها و مراکز خرید با هماهنگی ستاد ملی مقابله با کرونا و اتاق اصناف انجام شود، چراکه اکنون ثابت شده است که این ویروس کماکان با ماست و طبق مطالعاتی که اخیراً صورت گرفته است هم پایان اپیدمی را درصورتی که ویروس نوظهور دیگری ظاهر نشود، سال ۲۰۲۲ اعلام کرده‌اند. باتوجه به شرایط اقتصادی و همینطورمدت زمان همزیستی طولانی مدت با ویروس کرونا ما نمی‌توانیم از تعطیلی‌های چند روزه به‌عنوان یک راه حل استفاده کنیم. شاید اگر مقطعی بود این راه حل جواب می‌داد اما اکنون ثابت شده است که تعطیلی به دلایل مختلف نمی‌تواند راهگشا باشد.

بنابراین استفاده از ماسک و رعایت فاصله اجتماعی به شرط اقناع افکارعمومی و ابلاغ برخی دستورالعمل‌های بازدارنده و البته مشوق‌های اقتصادی و اجتماعی در دسترس‌ترین راه حل خواهد بود. براین اساس می‌توان با تشکیل کارگروه‌های نظارتی علاوه بر نظارت بر اجرای دستورالعمل‌ها و پروتکل ها، شهروندان را در این زمینه به مشارکت دعوت کرد تا ازطریق تلفن یا سایت مراکز عمومی و اصنافی را که پایبند به اجرای پروتکل‌ها هستند معرفی کرده و برای آنها نیز مشوق‌هایی مثل معافیت‌های مالیاتی در نظر گرفت. ما باید شهروندان را مجاب کنیم که دراین فرایند با مدیریت شهری همراهی کنند و بدانند که هنوز دوران اپیدمی به پایان نرسیده است.ازطرفی زندگی اجتماعی درجریان است و نمی‌توان آن را متوقف کرد؛ بنابراین باید به سراغ روش‌های جایگزین برویم. البته دراین مدت تلاش‌هایی از سوی مدیریت شهری انجام گرفته است و ما نیز در جلسات مختلف شورای شهرتهران چندین مصوبه کاربردی برای افراد و کسب و کارهایی که دردوران کرونا درمعرض آسیب و ضرر و زیان قرارداشتند تصویب کردیم، اما درحوزه آگاهی بخشی و تبلیغات هم می‌توان به کمک شهروندان و نجات کسب و کارها رفت.

مدیریت شهری دراین مدت تعامل خوبی با ستاد کرونا داشته و دارد اما کافی نیست و نیازمند برنامه‌ریزی بلندمدت است، چراکه در حوزه اقتصاد و تبلیغات شهری باید برنامه‌ریزی کامل و مشترک ازسوی سه بخش ستاد ملی مقابله با کرونا، اتاق اصناف و مدیریت شهری صورت بگیرد. اگرچه می‌توان با ساماندهی فضاهای عمومی مثل نصب تهویه‌های بزرگ و کاهش ظرفیت ورودی در سینماها وضعیت شهر را برای ادامه زندگی اجتماعی آماده کرد.

کرونای افسارگسیخته در شهر

■ ادامه از صفحه اول

وقتی علیرغم ممنوعیت‌های اعلام شده، جاده‌های بین‌شهری سرشار از خودروهای غیربومی می‌شود تا خود را به شهرهای تفریحی شمال برسانند، هر دو اصل پیشگیری محل تشکیک قرار می‌گیرد. چرا باید قرنطینه به همین راحتی شکسته شود تا شهروندان غیرمسئول امکان به خطر انداختن جان دیگران را داشته باشند.

وضعیت در درون شهرهای قرمز هم بهتر از جاده‌ها و شهرهای تفریحی نیست. همه مکان‌های تجاری و تفریحی باز هستند و مردم هم گویی شرایط کرونایی آنها را بی‌حس کرده و بی توجه به پروتکل‌ها، در راستای حق به شهر! در فضاهای عمومی، حتی بیش از گذشته حضور دارند. تا زمانی که سیاست‌های بهداشتی از سوی نهادهای سیاسی و انتظامی جدی گرفته نشود، نمی‌توان از مردم رفتار مسئولانه طلب کرد. آن روی سخن هم با مردم است که تا ما در قبال یکدیگر احساس مسولیت نکنیم، هیچ قانونی نمی‌تواند جلوی پیشرفت این بیماری را بگیرد.

امروز حق به شهر، احترام به پروتکل‌های بهداشتی است که هم خود رعایت کنیم و هم دیگران را به رعایت آن تشویق کنیم. تا چنین اتفاقی نیفتد، روزهای بی‌کرونایی، روز به روز از ما دورتر می‌شوند و عزیزان بیشتری در پهنه آرامگاه‌ها، آرام می‌گیرند.